

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

3. Omnes Conuentus, seu monasteria Mendicantium (Capuccinis exceptis, & Minoribus de Obseruantia) possunt retinere, & possidere bona immobilia, & in omnibus monasterijs tam virorum, quàm mulierum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

- & publicatum die 16. eiusdem mensis, quod refert Castellin. de elect. c. 20. pag. 456.
25. *Ad nutum superiorum amovibiles.* Qui scilicet distributionem bonorum habent. nam alios amovere non posse refert decimum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 88. ubi subdit secus esse si administrationes huiusmodi darentur in titulum, tunc enim admitterentur etiam illorum resignationes, etiam in favorem in forma Digni, & pro expressis eiusdem Ordinis professis.
26. Moniales illas, quæ à Capitulo sui monasterij in officiales huiusmodi eligi solebant in administrationem bonorum immobilium dicti monasterij, si dicto monasterio visum fuerit, amoveri posse dicit resolutum Armendar. d. loco num. 89.
27. Licet administrantes bona temporalia monasteriorum, & officiales possint amoveri ad nutum superiorum ex hoc text. in eo tamen non comprehenduntur officiales, qui bona temporalia non administrant, sed hoc relinquuntur dispositioni iuris communis, & statutorum Religionis, refert decimum Armendar. d. l. 7. de Relig. numer. 90.
28. Procuratores monasteriorum Monialium de triennio in triennium mutari debent, Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 4. tit. 2. num. 10. ubi dicit resolutum in Orien. 31. Iulij 1615.
29. *Nihilque superfluum in ea sit.* Peculium concessum Religioso debere esse moderatum, & non superfluum, dicit Sanch. d. cap. 22. num. 17. ubi nu. 18. quarit, & resolut, qua superfluitatis culpa liberari valeant Religiosi amplissimos redditus habentes.
30. Arbitrio, & præfinitioni superiorum stare debere Regulares quoad mobilium superfluitatem, & convenientiam, nisi de excessu arbitrij constiterit, habita tamen ratione personæ, officij, & Regularis status, paupertatis, quam professi sunt, etiam ceterarum iidem qualitatum, refert decimum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 84.
- An Religiosus sit proprietarius, qui de licentia superioris multa superflua respectu sui status possidet; vide Barthol. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 8. q. 95.
31. *Quid si quis aliter, &c.* Vide Nauarr. in cap. non dicitur 12. quæst. 2. notab. 1. num. 33. 41. 48. cum segg. & in cap. nullum 18. quæst. 2. num. 3. cum segg. Ludovic. Beia respons. casuum conscientie, part. 3. cas. 36. fol. mibi 380. & p. 4. cas. 17. fol. 418. & cas. 32. fol. 458. in edit. Vlixbonen. Barthol. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 8. quæst. 198. num. 2. ubi subdit hanc penam aperte iudicis sententiam postulare, idem asserit Sanchez d. lib. 7. cap. 20. num. 13. ubi etiam tenet hanc penam non incurri à dantibus, quamvis hi peccent contra paupertatis votum, sed à retinentibus. Quibus alijs pœnis subiacet Religiosus proprietarius, tradunt Coriolan. de casib. referu. part. 2. cas. 4. num. 26. & 27. Sanch. d. cap. 20. ex num. 11. Barthol. à S. Fausto d. quæst. 198. Ego ipse in collect. ad cap. cum ad monasterium, num. 5. & 6. de stat. monach.
32. *Is biennio activa, & passiva voce priuatus sit.* Religiosum priuatum voce activa, & passiva iuxta hoc decretum omni iure dandi vocem ad aliquem actum faciendum in Capitulo, & iure patendi vocem datam de ipso à Capitulo, Conuentu, vel Collegio, quoad ea, quæ sibi sunt oneri, & pœne, priuatum ceteri consulerit Nauarr. conf. 6. de elect. in antiq. alias consuetiam 6. de verb. signif. in nouis, refert Sayr. in florib. decif. sub illo tit. de elect. decif. 6.
- De largitione munerum utriusque sexus Regularibus interdicta extat constitutio Clementis VIII. quæ incip. Religiosè. sub dat. 13. Kal. Iulij 1594. quam referunt, & late explicant Quarant. in summa Bullar. verb. munerum largitio, Fr. de Soufa in speciali tract. de largitione munerum, Bartholom. à S. Fausto in thesauro Religios. lib. 8. quæst. 199. cum multis segg. Ioan. Valer. de different. inter utrumque forum, verb. munera, differ. 1. Bonacin. variar. tract. disp. 3. de largitione munerum Regularibus utriusque sexus interdicta.
- Regulares utriusque sexus, & tam nouitij, quam professi comprehenduntur sub constitutione Pontificia, qua munerum largitio interdicatur, ex Sel. in select. canon. c. 33. num. 11. ubi refert sic fuisse resolutum à sacra Congregatione Episcoporum in S. Seuerini 23. Iulij 1603.
- Moniales velate, tam intra, quam supra numerum, absque dotali elemosyna nequaquam admitti possunt, huiusmodi autè elemosynæ dotales, etsi sint Monialium, vel Conuersarum intra numerum existentium, emissa ab eis professione expendi possunt in vsus communes necessarios monasterijs, supernumerariorum autem dotes, post earundem professionem omnino in emptionem bonorum stabiliū monasterij commo conuertendi debent, ita refert decimum Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 3. tit. 10. num. 19.
- Monialium dotes anno probationis durante deponuntur iuxta formam in decreto generali præscriptam, professione verò emissa in bonis stabilibus, siue censibus, ad monasterij vtilitatem implicentur, vt per Aldan. citato loco.
- Dotales elemosynæ Monialium solui debent in ære, neque assignatio bonorum stabiliū, aut censuum permittitur, Aldan. d. tit. 10. num. 20. ubi dicit resolutum per S. Congregat. Episcop. in Camerinen. 28. Martij 1588.
- Dotales elemosynæ apud Monialium consanguineos, vel affines nullatenus relinquuntur, sed antequam puellæ habitum suscipiant, deponantur actualiter apud mercatorem, vel penes aliam personam fidei, & facultatibus idoneam, vt statim professione emissa in emptione bonorum stabiliū, aut annuorum reddituum illi co implicentur, Aldan. d. tit. 10. num. 22. ubi dicit decimum à S. Congreg. Episcop. in Lusitan. 6. Iunij 1615. ad 3.
- Deposita dotaliū elemosynarum in iis locis, in quibus non adsunt mercatores, aut banchi, fieri debent in manibus probi viri, & facultosi, qui ad omne mandatum Monialium, & absque aliqua exceptione eam solutum se obliget, Aldan. d. tit. 10. num. 23. ubi testatur ita resolutum à S. Congreg. Episcop. in Camerinen. 15. Martij 1594.

Omnes Conuentus, seu monasteria Mendicantium (Capuccini exceptis, & Minoribus de Obseruantia) possunt retinere, & possidere bona immobilia, & in omnibus monasterijs tam virorum, quam mulierum constituatur numerus, qui ex redditibus proprijs monasterij sustentari possit, vel ex consuetis elemosynis monasteria noua non erigantur, nisi cum licentia Episcopi.

CAPVT III.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Minores de Obseruantia, & Capuccini sunt incapaces hereditaria successione.
- 3 Ecclesia Fratrum Minorū nō potest validè institui.
- 4 Conuentui Fratrum Minorum an possit legari.
- 5 Bona delata Religioso, qui validam professionem emisit in Religione incapaci, acquiruntur ventenibus ab intestato.
- 6 Moniales S. Clare non comprehenduntur in hac exceptione.

- 7 Moniales omnes cuiuscumque Ordinis bona stabilia in communi habere possunt.
- 8 Congregatio totius Societatis IESV cessit cuiunque iuri prouenienti ex hoc decreto.
- 9 Quoad hoc, ut possit habere, & perpetuo possidere stabilia.
- 10 Societas IESV est capax acquisitionis stabilium ad effectum vendendi.
- 11 Regularis ex indulto à Religione Fratrum Minorum de Obseruantia ad tertium Ordinem S. Francisci ex legitima causa translatus recuperat ius succedendi.
- 12 Religio Hierosol. qualiter bona alienare possit.
- 13 Superiores monasteriorum possunt ex fructibus bonorum pingues elemosynas facere.
- 14 Regularibus vendere non conuenit stabilia ad effectum emendi census.
- 15 Domus professa Societatis IESV comprehenduntur in prohibitione de rebus Regul. non alienandis.
- 16 Religio Theatinorum an comprehendatur.
- 17 Numerus ille Religiosorum in monasterijs conseruari debet, qui ex redditibus, vel consuetis elemosynis commodè sustentari valeat.
- 18 Pius V. idem statuit.
- 19 Gregorius XIII.
- 20 Clemens VIII.
- 21 Paulus V.
- 22 Gregorius XV.
- 23 Urbanus VIII.
- 24 S. Congreg. Regularium.
- 25 S. Congreg. Concilij.
- 26 Monialis sufficienter dotata an possit admitti cum sua dote ultra numerum.
- 27 Monasteria non eriguntur sine Episcopi in cuius diocesi erigenda sunt licentia prius obtenta.
- 28 Episcopi cōsensu non sufficit in erigendis Regulariū monasterijs, nisi etiam Papæ auctoritas accedat.
- 29 Monialium monasteria erigi & edificari debent seruatis eisdem solemnitatibus, quæ seruantur in erigendis Religiosorum monasterijs.
- 30 Vicarius generalis non potest absque speciali mandato cōcedere licentiā edificandi noua monasteria.
- 31 Carmelita discalceati de sola licentia Ordinarij possunt noua construere monasteria.
- 32 Monachi Congreg. S. Mariæ Fulienfis.
- 33 Clerici Regulares S. Pauli decollati.
- 34 Monasteria in posterum erigi non possunt nisi seruatis, &c.

Concedit sancta Synodus omnibus monasterijs & domibus tam virorum, quam mulierum & mendicantium ^a, & exceptis domibus Fratrum sancti Francisci Capuccinorum, & eorum qui Minorum de Obseruantia vocantur, etiam quibus aut ex constitutionibus suis erat prohibitum, aut ex priuilegio Apostolico non erat concessum, ut deinceps bona immobilia eis possidere liceat. Quod si aliqua loca ex prædictis, quibus auctoritate Apostolica similia bona possidere permissum erat, eis spoliata sint, eadem omnia illis restituenda esse decernit. ^b In prædictis autem monasterijs, & domibus tam virorum, quam mulierum, bona immobilia possidentibus, vel non possidentibus, ^c is tantum numerus constituatur, ac in posterum conseruetur, qui vel ex redditibus proprijs monasteriorum, vel ex consuetis elemosynis commodè possit sustentari, ^d nec de cætero similiq̃ loca erigantur sine Episcopi, in cuius diocesi erigenda sunt, licentia prius obtenta.

^a Cap. exijt. qui feminat. §. porro. de verb. signif. in 6.
^b Conc. Arel. 4. c. 8. Conc. Maguntiacū c. 19. c. 1. & c. auctoritate de instit. cap. quoniam vt ait, de vita & honest. cler. c. vni §. sane vt hoc. de stat. reg. in 6.

1. **V**ide Nauarr. de orat. cap. 22. num. 82. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 29. art. 14. AZOR. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 23. quæst. 8. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 4. Fr. Ludou. Miranda in man. Prelat. tom. 1. q. 11. art. 6. & q. 28. art. 1. D. Hieron. Venero, y Leyua de examine Episcoporum, lib. 6. c. 13. à princ.
2. **a** Exceptis domibus Fratrum S. Francisci, &c.] Minores Obseruantia, & Capuccinos esse incapaces hereditariæ successioni, siue ex testamento, siue ab intestato, tenent Quésada in suis quæst. var. cap. 22. num. 25. Sanchez in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. c. 25. num. 4. Nec per fideicommissum vniuersale posse heredes institui, tradunt Cordub. in reg. S. Francisci cap. 6. q. 11. puncto 1. Fr. Emman. tom. 2. q. 78. art. 2. Sanchez dist. cap. 15. num. 5. Quamuis adijciatur claus. vt hereditas vendatur, & in necessaria illis pretium cedat, adhuc institutionem protus non valere, tenent Bald. Card. Anch. Felin. Dec. Gualdenf. Montalu. Anton. Gabr. & alij, quos refert, & sequitur Sanc. d. cap. 25. nu. 10.
3. **Nec Fratrum Minorum Ecclesiam posse validè heredem institui, resoluit Quésada d. cap. 22. nu. 19. Cordub. d. puncto 1. AZOR. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 23. quæst. 15. Sanch. d. cap. 25. num. 14.**
4. **Virum autem Conuentui Fratrum Minorum possit legari: latè disputat Sanch. d. lib. 7. c. 26. per tot.**
5. **Bona delata Religioso, qui validam professionē emisit in Religione incapaci, nulla facta eorum dispositione, acquiruntur venientibus ab intestato, etiam si postea ex indulto translatus sit ad Religionem capacem, quia quoad bona iam delata successioni secundæ Religionis capax, ad quam fuit translatus, locus amplius non est, nec bonorum renunciatiōi. Sel. in selectis Canon. cap. 22. num. 5. vbi ita fuisse decisum refert sub die 17. Junij 1617.**
6. **In hac autem exceptione Fratrum Minorum de Ob-**

seruantia non comprehendj Moniales S. Clare refert decisum Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra fol. 158. num. 3. Nam Moniales omnes cuiuscumque Ordinis bona stabilia in communi habere posse, non obstant earum regula, resoluit Sel. in selectis Canon. cap. 16. num. 3. vbi refert ita decisum à S. Congreg. Episcop. in Parmen. 16. Ianuarij 1596.

Congregationem totius Societatis IESV de anno 1565. cessisse cuiunque iuri prouenienti ex concessione Concilij in præfenti ad habenda bona immobilia in communi in domibus professorum, vel eorum Ecclesijs, refert Sanchez in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 18. num. 11.

Et hanc renunciatiōem intelligi quoad hoc, ut possit habere, & perpetuo possidere stabilia, non autem, ut capiat ad vendendum, consulit Menoch. consil. 1014. num. 28. quem probat, Rot. in Romana legati 10. Maij 1617. coram bona memor. Buratto, inter eius impressas decif. 245. num. 17. & ideo hanc Societatem, & domum esse capacem acquisitionis stabilium, ad effectum illa vendendi, & ex eorum pretio proprijs necessitatibus prouidentis tenuerunt Mandos. de primilog. ad instar, §. 11. nu. 12. Gabr. consil. 28. in princ. & num. 6. & 12. lib. 1. Iul. Negron. in comment. regularum contrar. diu. Societatis part. 3. sub num. 7. pag. 76. Buratt. d. decif. 245. num. 16.

Regularis ex Indulto à Religione Fratrum Minorum de Obseruantia ad tertium Ordinem sancti Francisci ex legitima causa translatus recuperat ius succedendi in bonis sibi ex testamento, vel ab intestato post translationem delatis, vt per Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 3. tit. 8. num. 12. vbi testatur ita resolutum in Laitonen. 22. Ianuarij 1622.

Religionis Hierosolymitanæ in bonorum alienatione, que

7.

8.

9.

10.

11.

12.

- quæ eis obueniunt per successionem suorum militum defunctorum, non est deneganda facultas, iuxta decretum de non alienandis, Aldan. d. tit. 8. numer. 14. vbi dicit decifum in *Meleuitana* 22. *Ianuarij* 1628.
13. Superiores monasteriorum, non obstante decreto de rebus Regularium non alienandis, possunt ex fructibus bonorum pingues eleemosynas facere, puta decem rubiorum triuci, & similibus, quia fructus non comprehenduntur in dicto decreto, Sel. in *select. Canon. cap. 18. num. 3.* vbi dicit ita resolutum in *nullius* 18. *Septembris* 1627.
14. Stabilia Regularibus vendere non conuenit ad effectum emendi census, ex Sel. *citato loco. in Spoletana* 12. *Martij* 1619. nec pro fabrica monasterij in *Messana* 12. *Martij* 1619.
15. Domus professa Societatis I E S V comprehenduntur in prohibitione nuper edita, de rebus Regularium non alienandis, Aldan. d. tit. 8. num. 15. vbi testatur decifum sub die 31. *Iulij* 1627.
16. Religio Clericorum Regularium Theatinorum, quãdiu institutum nihil bonorum stabiliu possidendi retineat quoad bona immobilia non comprehenditur in prohibitione nuper edita de rebus Regularium nõ alienandis, Aldan. d. tit. 8. num. 16. vbi ait sic decifum de anno 1625.
17. *¶ Is tantum numerus constituatur, Sc. ¶* Vide Nauarr. de reddit. ecclesiast. quest. 1. monitu 62. Quarant. in summ. Bullar. verb. monasteria Monialium, pag. mihi 359. Fr. Einman. questio. regular. tom. 2. quest. 48. art. 1. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. moniales §. 6. pag. 156. Piafec. in simili praxi p. 2. cap. 3. num. 55. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. q. 1. Aloyf. Rice. in praxi aurea resol. 202. Campan. in diuersis iuris Canonici rubr. 12. cap. 16. num. 7. & 14. Fr. Ludou. Miranda in fine Manualis Pralat. vbi de sacris Monialibus, quest. 8. art. 6. in capitulo de officio, & potestate Episcopi p. 3. allegat. 98. ex quo loco multa me non citato desumpfit Aloyf. Rice. in decisionib. Cur. Archiep. Neapolit. decis. 219. part. 4.
18. Pius V. in sua constitutione incip. *Circa pastoralis officij. sub dat. 4. Kal. Iunij* 1566. districte precipit ne plures Moniales in eorum monasterijs recipiantur, & admittantur, quàm ex proprijs redditibus ipsorum monasteriorum, vel consuetis eleemosynis commodè sustentari possint, refero Ego ipse d. alleg. 98. num. 2.
19. Gregorius XII. in sua constit. incip. *Deo sacris, de anno* 1573. iniunxit Ordinarijs, vt præfatam statuam numerum in monasterijs sibi subiectis, & etiam exemptis, tradidit Piafec. dist. p. 2. cap. 3. num. 55. in fine, quem refero Ego ipse d. alleg. 98. num. 3. Ex qua colligit Nauarr. in cap. statuimus 19. q. 3. num. 57. vers. tertio nota, Sanch. d. lib. 7. cap. 23. num. 3. Ego ipse d. alleg. 98. num. 3. in fine, & me citato in illo loco Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 12. cap. 3. q. 15. resol. 3. pag. 455. subdit Ordinarios locorum sub pena peccati mortalis ad id faciendum obligari.
20. Clemens VIII. in decretis de reformat. Regular. incip. *Nullus omnino*, §. 14. sub die 25. *Iulij* 1599. vt refert Quarant. verb. monasteria & Conuentus, pag. mihi 421. idem præcipit, & mandat, videlicet, vt in vnoquoque Conuentu Fratrum is tantum deinceps constituatur, & in posterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, alijsve quibuscunque obuentibus in commune, vt præfertur, conferendis, commodè possit sustentari, redditus verò, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asseruentur.
21. Paulus V. plura circa hoc facta in decreto de certo Religiosorum numero cuiusque monasterio, Conuentui, ac Domui Regulari præfigendo, incipien. *Santissimus, sub dat. 4. Decembris* 1605. quod fuerunt Quarant. loco proxime citato, pag. 432. & Castellin. in addit. ad tract. de elect. pag. mihi 502.
22. Gregorius XV. approbante S. Congregatione Illustrissimorum DD. Cardinalium negotijs Episcoporum, & Regularium præpositorum sub die 17. *Augusti* 1621. reuocat licentias à Paulo V. concessas erigendi novos Conuentus, volens quod de cetero non erigantur, nisi in eo saltem duodecim Fratres ac Monachi, seu Religiosi habitare, atque ex redditibus ipsorum monasteriorum, & consuetis eleemosynis commodè sustentari possint.
- S. D. N. Urbanus VIII. per suum Breue sub dat. 28. *Augusti* 1624. multa tulit circa modum erectionis nouorum Conuentuum, in quo reuocat licentias quas cunque concessas contra tenorem decreti Gregorij XV. prohibens sub pena excommunicationis, ne facultatum per ipsum reuocatarum, seu annullatarum, seu alio quouis prætextu, seu causa possint finiri, & absolui, refert Castellin. in addit. ad tract. de elect. pag. 501.
- Ordinationem S. Congregationis Regularium de nõ recipiendis vitra numerum præfixum, refert Piafec. d. cap. 3. num. 55. in fin. & Campan. d. e. 16. num. 14. ac Ego ipse d. alleg. 98. num. 4.
- Nouissime sacra Congregatio Concilij Trid. in decretis de celebratione Missarum, sub die 21. *Iunij* 1625. editis, post ordinationem traditam ad sciendum quot redditus, & eleemosynas monasteria habere debeant, vt ex illis sustentari possint, sic ait: *deinceps vno monasterium, Conuentus, Domus, vel Societas Religiosorum, seu Regularium nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita in singulis eiusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis eleemosynis detrahis omnibus, vt supra, detrahendis competenter sustentari valeant ad præscriptum decreti Gregorij XV. hac de re editi. Alioquin monasteria, & loca huiusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, vt supra, sustentari, atque inhabitare non poterunt, & alia non inhabitauerint, Ordinarij loci visitationi, correctioni, atque omnimoda iurisdictioni subiecta esse intelligantur.*
- Super quibus decretis postea eadem sacra Congregatio, S. D. N. Urbano VIII. approbante, aliquas edidit declarationes, quas originales, impressas quoque in typographia Camerali vidi de anno 1626. declarauit, vbi hæc numeri præfixio facta iam fuit in vim similis decreti sanctæ memoriæ Pauli V. absque tamen computatione reddituum cuiuscunque Religiosi, esse iterum faciendam, seruata forma vltimi decreti hac de re editi. Declarauit etiam nouitios ad habitum Regularem admissos, posse admitti ad professionem in monasterijs, in quibus habita, vt supra, præfixione numeri, commodè ali non possunt, si aliã habiles existant, ac deinde in aliquo alio monasterio eiusdem Religionis collocandos esse, vbi commodè ali possint. Denique censuit supradictum decretum, vbi cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem Fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita vt alioquin subsint iurisdictioni ordinariæ comprehendere eas Religiones, quæ non consueuerunt onera Missarum accipere, vt sunt Religiosi Capuccinorum ac Societatis Iesu, pariterque habere locum tam in Italia, ad quam est restrictum, quàm extra Italiam.
- Cùm expletus est numerus personarum Religiosarum, quæ ali possunt ex annuis redditibus monasterij, an possit aliqua sufficienter dotata cum sua dote supra illum numerum admitti? Affirmant Nauarr. de redditibus quest. 1. monitu 62. Soar. de Relig. tractat. 3. lib. 4. cap. 9. nu. 17. Valer. Reginald. in praxi fore penitent. lib. 23. num. 194. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 23. num. 4. vers. tertia, aduertentes textum in præfenti prohibere ne, quando monasterium plures sceminas alere non potest, quàm in eo iam sint, admittantur alie sine dote. expensis monasterij alende; & notat Sanch. d. num. 4. vers. secunda conclusio, quod quamuis attento iure antiquo cap. vnici §. sane, de statu Regular. lib. 7. professio Monialis recepta in monasterio non Mendicantium, ultra numerum earum, quæ ex redditibus monasterij, & consuetis eleemosynis, absque penuria sustentari valerent, esset irrita, hodie tamen locum non habet, quia consuetudine abrogatum est, cum compertum sit plures sæpe admitti, nec vnquam nostris temporibus auditum sit in controuersiam verti valorem professionis, ne dum illam irritari.
- ¶ Nec de cetero similia loca, Sc. ¶* Vide Franc. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 23. art. 7. & tom. 2. quest. 49. artic. 3. Zerol. in praxi Episcopali p. 1. verb. monachi §. 1. & 2. Piafec. in simili praxi part. 2. cap. 3. num. 47. Vgolin. in tract. de potestate

stata Episcopi cap. 20. §. 6. Fr. Joan. à Cruce de statu Relig. lib. 7. cap. 8. Aloyf. Ricc. in decisionibus Curie Archiep. Neapol. part. 1. decis. 182. num. 4. & part. 2. decis. 77. Campan. in diuisor. iuris Canon. rubr. 12. cap. 13. num. 80. & Sr. Fr. Ludou. Miranda in manual. Pralat. tom. 1. quest. 33. art. 1. conclus. 3. Erasim. à Cochier de iurisdit. Ordinarij in exemptis part. 1. quest. 36. & part. 2. quest. 45. num. 36. Nouat in singular. conclus. 10. Hieron. Venero, y Leyua in examine Episcoporum lib. 6. cap. 10. ex numer. 1. metipsum de offic. & potest. Episcopi part. 2. alleg. 26. ex num. 3.

28. In erigendis Regularium monasterijs non sufficere consensum Episcopi, nisi etiam Summi Pontificis auctoritas accedat, probat text. in cap. 1. de excessibus Palat. lib. 6. & in cap. vnic. de relig. homibus eod. lib. quorum dispositionem non esse abrogatam per Concil. Trident. in presentibus decem referunt Zerol. d. §. 2. & Campan. d. num. 80. in fine, ac Ego ipse d. alleg. 26. num. 4.

Contra Sorb. in compend. Mendicantium, verb. adificare, in sua annotat. vers. circa, §. 20. & Fr. Emman. d. quest. 49. art. 3. existimantes Episcopi tantum licentiam esse necessariam.

29. Bulla Clementis VIII. incip. Quoniam ad institutum 99. sub dat. Romae 23. Iulij 1603. in qua habetur quomodo locorum Ordinarij Regularibus licentiam possint impartiri novos construendi Conuentus, habet etiam locum circa erigenda monasteria Monialium, debent enim eadem solemnitates seruari in illis edificandis, sicut in illis

Regularium, ita Sel. in solut. canon. cap. 90. num. 4. vbi testatur sic resolutum sub die 19. Decembris 1620.

Vicarius generalis non potest absque speciali mandato concedere licentiam edificandi noua monasteria, & Conuentus in loco suae diocesis ex eo, quia est de maioribus, Sel. d. loco, vbi refert decem sub die 11. Iulij 1620.

Fratres igitur Ordinis Carmelitarum discalceatorum obtinuerunt vt vbique de sola licentia Ordinarij possent noua construere monasteria ex constit. 10. Pauli V. incip. Ad Ecclesia, de anno 1605.

Monachi Congregationis B. Mariae Fulienfis ex concessione eiusdem Pauli V. constit. 51. incip. Ministerio, de anno 1608. idem obtinuerunt.

Superiores Congregationis clericorum Regularium S. Pauli de colliati ex concessione eiusdem Pauli V. constit. 64. incip. Ecclesia, de anno 1610. idem quoque obtinuerunt, quae omnia ex meo tract. de offic. Episcopi. vbi supra. illo non citato mutuatus fuit Aloyf. Ricc. dicit decis. 168. part. 4.

Sed haec monasteriorum, aliorumque locorum Regularium quorumcumque nouorum erigendi, seu instituenti, captorumque finiendi facultates reuocatae sunt, & illa in posterum erigi prohibentur, nisi seruatim constitutionibus Clementis VIII. & Gregorij XV. & Concil. Trident. in hoc decreto, ac cum licentia Ordinarij, ita S. D. N. Urbanus VIII. constit. 25. incip. Romanus Pontifex, 28. Augusti 1624.

De clausura, & obedientia semper & in omnibus seruanda.

C A P V T I V.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Religiosus e Conuentu quomodo egredi valeat.
- 3 Clausura violatio in Religiosi viris regulariter est peccatum veniale.
- 4 Clausura violatur dimittendo habitum.
- 5 Proficiscendo ultra mare, sine debita superioris licentia.
- 6 Curias Principum aduendo inconsulto superiore.
- 7 Accedendo ad studia non obiecta a Praelato facultate.
- 8 Mittere transeundo ad aliam Religionem.
- 9 Religiosus a superiore suo supra modum vexatus

- 10 Appellatio datur a correctione quam facit Praelatus Regularis excedendo modum, & transgrediendo regulae limites.
- 11 Appellatio interponitur a Guardiano ad Prouincialem, a Prouinciali ad Generalem, a Generali ad Protectorem, & ab hoc ad Cardinalium Congregationem.
- 12 Religiosus iuste, ac legitimo iuris ordine in carcerem coniectus non potest fugere etiam praetextu ad superiorem suum accedendi.

Prohibet sancta Synodus, ne quis Regularis, sine sui Superioris licentia, praedicationis, vel lectionis, aut cuiusvis pij operis praetextu, subijciat se obsequio alicuius Praelati, Principis, vel Vniuersitatis, vel Communitatis, aut alterius cuiuscumque personae, seu loci, neque ei aliquod priuilegium, aut facultas, ab alijs super ijs obtenta, suffragetur. Quod si contra fecerit, tanquam inobediens arbitrio Superioris puniatur. Nec liceat regularibus a suis conuentibus recedere, a etiam praetextu ad superiores suos accedendi, nisi ab eisdem missi, aut vocati fuerint. Qui vero sine praedicto mandato, in scriptis obtento, repertus fuerit, ab Ordinarijs locorum tanquam desertor sui instituti puniatur. Illi autem, qui studiorum causa ad Vniuersitates mittuntur, in conuentibus tantum habitent, alioquin ab Ordinarijs contra eos procedatur.

a Cap. quanto. de offic. ordin. C. l. em. ne in agro q. quia verob. de statu mon.

1. Vide Nauarr. commento 2. de Regularibus num. 61. & commento 3. num. 50. Fr. Emman. quest. regul. to. 1. quest. 30. art. 3. & 4. & tom. 2. quest. 55. art. 10. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 11. quest. 7. & 8. Sayr. in clauis Regiae, lib. 2. cap. 17. & num. 37. Portel. in dubijs regularibus, verb. Episcopus num. 10. Franc. Leo. in thesauro fori Ecclesiastici, p. 1. c. 8. nu. 13. & 16. Fr. Joan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 8. de voto obedientiae. Campan. in diuisor. iuris canon. rubr. 12. cap. 9. late Bartholom. à S. Faustino in thesauro Relig. lib. 6. q. 1. §. 8. cum segg. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 18. cap. 28. & 403. cum segg. D. Hieron. Venero, y Leyua in examine Episcoporum lib. 6. cap. 8. ex num. 8.

2. Clemens VIII. in suis decretis pro reformatione Regularium, duas tulit ordinationes, quarum prima est, vt nullus e Conuentu egredi audeat nisi ex causa, & cum scio, Barbof. Collect. in Concil. Triad.

licentiaque singulis vicibus impetrata, & benedictione accepta, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, solumque exituro adiungat non petentis rogatu, sed arbitrio. Secunda vero est vt degentes extra claustra Conuentus ad ea reuocentur, nec de cetero nisi ex grauissima causa a Sede Apostolica approbata huiusmodi facultates concedi possint, refert Barthol. à S. Faustino d. lib. 6. q. 62.

Vtrum violatio clausurae in Monachis, seu Religiosis viris, sit peccatum mortale? Veniale tantummodo esse regulariter, per se loquendo, tuerentur Nauarr. commento 4. de Regularibus nu. 29. & 30. Ludouic. Miranda in man. Pralat. tom. 1. quest. 32. art. 2. conclus. 1. & 2. Bonacini. de clausura. q. 2. puncto 1. num. 2.

Contra Soar. de Relig. tom. 1. lib. 1. cap. 6. num. 5. & seg. ff. exi-

3. ff. exi-